

Metalli 77

HELSINGIN METALLI- JA KONEPAJATYÖVÄEN AMMATTIOSASTO R.Y. 77:N JÄSENLEHTI 2 / 2012

Kuntavaalit, elämäsi tärkeimmät vaalit

**Valittujen edustajien päätökset
vaikuttavat elämääsi kehdestä hautaan**

Tässä lehdessä mm.

- **esittelyssä osaston helsinkiläiset kunnallisvaaliehdokkaat**
 - veteraanijuttu
 - liittokokouksesta
 - osaston seminaari

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Edelleen viilenevää ja ainakin alavilla mailla hallan vaara

Jokin aika sitten Metson hallitus ilmoitti esittävänä osakkeenomistajilleen ylimääräistä osinkoa, koska "yhtiön vakaa taloudellinen asema mahdollistaa nyt osingon maksamisen". Samaan hengenvetoon se ilmoitti 600:n hengen vähennyksistä, vedoten kannattavuuden laskuun. No ne osingot vedettiin parin päivän päästä takaisin, mutta se ei tuo yhtään helpotusta niiden 600:n työttömäksi jäävän ihmisen ja heidän perheittensä elämään. Paitsi tietysti, jos ne osingot maksettaisiinkin niille työttömäksi jääville. Älä unta näe!

Milloin herätään siihen että markkinavoimat vievät Suomea vain kohti köyhyyttä?

Onhan se tietysti niin, että ne ketkä meitä kurjuuteen ajavat, rikastuvat entisestään joten eihän se heitä haittaa. Kokoomusvetoinen hallitus ei piittaa harmaan talouden kitkemisestä juhlapuheita enempää. Taitaa olla niin monta "omaa lehmää ojassa", ettei uskalleta tehdä päätöksiä.

Ben Zyskovicz sanoi tyytyväisenä kokouksen puoluekokouksessa, että hienoa, nyt ollaan menossa reilusti oikealle. Tämä "työväen korvapuolue" kannattaa myös suuria tuloeroja. Heidän mielestään on ihan oikein, että joillekin maksetaan saman verran kuukaudessa, mitä toiset ansaitsevat vuodessa. Joku kuittaa 30 000€ (tai enemmän) vuodessa pelkästään sillä, että istuu jonkin yhtiön hallituksessa, ehkä kerran kuukaudessa ja toiset ovat töissä koko vuoden 20 000€:n palkalla. En voi uskoa, että tuolla hallituksessa istuvalla henkilöllä on niin paljon älyä, tehokkuutta, innovaatiota tai edes vastuutakaan niin paljon enemmän kuin kellään muulla, että hänen pitäisi saada siitä "työstä" niin suurta korvausta.

Kokouksen miehiä taitaa olla se pienyrittäjienkin johtaja, joka tässä yhtenä päivänä ehdotti, että työsuhteturva pitää poistaa kokonaan, jotta työntekijän voi irtisanoa välittömästi, kun siltä tuntuu ilman mitään sanktioita tai korvauksia. Eli jos pomolla sattuu olemaan paha päivä tai työntekijän naama ei miellytä, niin voi vaan sanoa että tuossa on ovi, tervehdennä. Kätevää, eikö?

Mistä näitä ideoita oikein tulee? Jotain noiden lausuntojen takana piilee, veikkaan, että seuraavasta TES-kierroksesta tulee aikamoinen "vääntö".

En ymmärrä myöskään työnantajien ja suuryhtiöiden politiikkaa, jossa vastustetaan kaikkia toimia, jotka parantaisivat meidän kilpailukykyämme. Niin kuin esimerkiksi raamisopimuksessa hyväksytyä kolmen päivän ammatillista koulutusta. Sitä yritetään "pommittaa" alas keinolla millä hyvänsä (sehän saattaisi parantaa meidän ammattitaitoaamme).

Toisaalla puhutaan, miten tarvitaan osaavia työntekijöitä ja toisella kädellä vedetään matto alta. Uutta kasvua täällä tarvitaan, mutta jossain muualla kuin osakkeenomistajien pankkitileillä.

Tämä oli taas tällainen valituspuheenvuoro, mutta kun joskus (tai joka päivä) ottaa päähän kun meitä duunareita potkitaan päähän joka puolelta. Meidän pitäisi tehdä lähes ilmaista työtä, yötä päivää ja sata-vuotiaaksi, tai niin kauan kun nyt henki pihisee. Ihmillinen tekijä on hävinnyt kokonaan työelämästä, jos sitä on koskaan ollutkaan....

Taina Karrikka
puheenjohtaja

Mikä saa meidät liikkeelle?

Mikä on liitto? Tätä kysyi sisarjärjestömme IG Metall jäsenistöltään tutkimuksessa. Vaihtoehtoina oli Liiton keskustoimisto Frankfurtissa, Liiton Puheenjohtaja, Liiton alue-toimisto, Ammattiosasto, Työpaikan luottamusmies vai sinä ja sinun työkaverisi työpaikalla.

Vastauksista vain 20% mainitsi viimeisen kohdan eli se mikä on totta, liitto muodostuu työpaikkojen työntekijöistä. Tämä perustavanlaatuinen huomio jäsenten suhtautumisen muutoksesta on ohjannut heidän toimintaa takaisin työpaikkatasolle.

Ammattiliittojen perusideana on ollut saada ihmiset liikkeelle parantamaan yhdessä toimimalla työehtojaan.

Tämä oppi on kuitenkin lipsahtanut asentoon jossa odotetaan, että joku jossain tekisi tämän työn jäsenen puolesta. Valtakunnalliset työehtosopimukset (toistaiseksi) antavat turvan minimiehdoksi ja tulopolitiikka uudistaa lainsä-

däntöä (toistaiseksi). Tämä on asettanut myös odotusarvon vahvaksi valtakunnallista sopimus-toimintaa kohtaan.

Metallin liittokokous päätti aloittaa järjestämistoiminnan myös Metallialan työpaikoilla. Tavoitteena on uudelleen saada ihmiset työpaikkatasolla huomaamaan mahdollisuutensa yhteistoiminnalla korjata ja kehittää oman työpaikan asioita. Tämä tavoite tulee haastamaan myös meidän nykyiset toiminta kulttuurit ja organisaatiot pohtimaan miten käytämme nykyiset toimintaresurssit suhteessa tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Jokainen ammattiosaston hallinnon jäsen ja liiton aktiivi tulee tekemään valinnan, tehdäänkö kuten aina ennen vai aloitetaanko meidänkin osaston peruskorjaus ja palataan siihen kysymykseen, mikä saa ihmiset liikkeelle?

Aslak Haarahiltunen

Miehet vuokrahaalareissa

Pitkän ja raskaan talven jälkeen oli aika hie-man rentoutua. Olimme menossa Studio Pasilaan katsomaan kotimaista komediaa There's no Harri joka käsittelee komiikan keinoin vuokrafirman toimia.

Miehet vuokrahaalareissa, vuokramiehinä Pasilan näyttämöllä hikoilevat: Anttina Jussi Lampi ja Harrina Ville Tiihonen. Jaanan roolissa nähdään Mari Perankoski, joka on tullut tutuksi monista hauskoista televisio-ohjelmista. Kaisa Mattila aloitti toimiston harmaavarpusena, mutta kehittyi juonen edetessä varsin herkulliseksi hahmoksi monine kuntoiluharrastuksineen. Panu Vauhkonen ja Juha Jokela heiluvat varsinaisina asvalttiäijinä. Kesällä voisi olla ihan hauska katsella samaisia koreografioita tietyömailla.

Harry Up Henkilöstöpalvelut on Harrin, hänen kaverinsa Antin ja viimemainitun tulevan ex-vaimon Leenan pyörittämä työvoimaa tarvitseville välittävä firma, jolla ei mene kovin hyvin.

Pian ollaankin tilanteessa, ettei firmalla ole työvoimaa jota välittää. Niinpä oikeissa töissä pätemättömät Harri ja Antti joutuvat itse vetämään rukkaset käteen ja alkamaan työmiehiksi. Harri nuorempana (35 v) palkataan tilapäiseksi portaalitarkastajaksi. Työ on liikenneväylien opasteiden kunnan tarkistamista. Antin työllistyminen kymmenen vuotta vanhempänä on vaikeampaa mutta hänkin saa keikan asvalttifirmasta. Paistomiehenä kuten hän ensin erheellisesti luulee. Oi-

keasti alan kielellä homman nimi on pistomies.

Mika Ripatin käsikirjoituksesta löytyy ikärasismia mutta myös duunareitten välistä solidaarisuutta. Duunarikaverit käyvät taistoon valeduunarin oikeuksia puolustaakseen, kun vuokrafirma tätä riistää. Työelämässä liian vanha joutuu tekeytymään ikäistään nuoremmaksi työtä saadakseen.

Kokonaisuudessaan sangen hilpeä esitys, komediahan halusimmekin.

Teksti ja kuva Pirkko Bremer

Eläkkeellä oleva metalliliiton tutkija Mauri Kavonius kertoo

Vuonna 1810 isoisäni isoisä Carl Henrik rikoi ainakin kuuden sukupolven perinteen muuttamalla från Kyrksnäs kommun Karis by Helsinkiin panimotyöläiseksi.

Sitä ennen ainakin kuusi sukupolvea olivat työskennelleet seppinä.

1932 hän muutti muutamaksi vuodeksi Pietariin hankkimaan panimomestarin pätevyyden. Isäni isoisä Adolf Johan toimi pitäjäärätälän Vanhassa kaupungissa ja Viikissä.

Isoisäni Gustaf Adolf työskenteli laivamaalarina lähinnä Hietalahden telakalla. Hän toimi nokkamiehenä ja kun työnantaja kaksikymmentä luvun vaiheella siirtyi työnjohtaja-järjestelmään ja tarjosi isoisälle työnjohtajan paikkaa, hän kieltäytyi sanoen, että hän ei vaihda puolta. Silloin työnantaja siirsi hänet tarjouslaskentaan, sillä siihen aikaan laivanmaalaus toimi alihankintana niin kuin nykyisin. Tämän lisäksi isoisäni esiintyi voimailijaryhmässä Sirkuskadun sirkuksessa. Mielestämme Paasivuorenkadun nimeksi sopisi paremmin edelleenkin Sirkuskatu, vaikka siellä ei enää ole juuri sitä sirkusta.

Isäni Pauli Antero opiskeli radioteknikoksi ja työskenteli Fennoradiossa suunnittelijana, kunnes hänet sodan aikana siirrettiin Helvarille suunnittelemaan armeijan tarvitsemia laitteita. Sodan jälkeen hän siirtyi Invalidisäätiölle radiolinjan opettajaksi.

Lapsuus

Kansalaisodan jälkeen lähisukumme hajosi poliittisesti kahtia vanhempien lasten siirtyessä SKP:n jäseneksi. Isäni vuotta vanhemman sisarensa kanssa olivat kymmenvuotiaita. Setäni oli rintamalla punaisten puolella ja Istui Suomenlinnan vankileirillä puolisen vuotta. Kaksikymmentäluvun lopun fennomaaniaallon tuiskeissa sisarukset vaihtoivat virallisesti äidinkielekseen suomen.

Itse synnyin vanhimmaksi lapseksi seitsemänlapsiseen katraaseen. Äitini Ester Maria syntyi Kesälahdella kanttorin vanhimmaksi tyttäreksi ja työskenteli Arabian posliinitehtaalla isäni tavatesaan Mustikkamaalla tanssiaisissa. Äitini mukaan minä olenkin saanut alkuni Mustikkamaalla. Sodan aikana minut lähetettiin vuotta nuoremman veljeni kanssa Ruotsiin. Meidät haluttiin adoptoida ja neuvottelujen jälkeen päädyttiin kompromissiin, jonka mukaan olimme kouluajat täällä ja kesälomat Ruotsissa. Meidät laitettiin ruotsinkieliseen kouluun aluksi, mutta heti kun me opimme jälleen suomen kielen, meidät siirrettiin kolmannelle luokalle suomenkieliseen kouluun. Oppikoulun kävimme vapaaoppilaina Munkkiniemen yhteiskoulussa niin kuin muutkin sisaruksemme.

Nuorena miehenä

Armeijan käytyäni aloitin opiskelun Helsingin Yliopistossa Valtiotieteellisessä tiedekunnassa pääaineena tilastotiede ja sivulaudaturina kansantaloustiede. Ensimmäisen lukukauden aikana olin opiskelujen ohella töissä Alkolla viikonloppu- ja kausimyyjänä. Sen jälkeen olin muutaman vuoden töissä Helsingin kaupungin kirjastossa Kivelä-Hesperian sairaalassa. Syksyllä 1963 tentattuani itseni laudaturvaiheeseen ja keskusteltuani kansantalouden professorin kanssa tentin jälkeen hän järjesti minut Tilastokeskukseen Teollisuustilastoon töihin. Siinä yhteydessä solmin ensimmäisen avioliiton, josta minulla on kaksi poikaa. Ruotsinkielen taitoni ansiosta minut nimitettiin melko nopeasti Pohjoismaiseen tullinimikkeistökomiteaan, jossa haettiin yhteistä pohjoismaista pohjaa tuotenimikkeistöön tulleja ja teollisuustilastoja varten. Muutama vuosi myöhemmin jouduin myös OECD:n komiteaan, joka päätti minkälaisia tilastot olivat, joita

eri OECD:n elimet keräsivät ja julkaisivat. Silloin uudistettiin koko OECD:n tilastojärjestelmä.

Vuonna 1967 lähimmän esimieheni siirtyessä muihin tehtäviin minulle annettiin puoli vuotta aikaa valmistua siirtyäkseni teollisuustilaston esimieheksi. Syksyllä valmistuin.

Toisen polven Kavonius Metallissa

Metallityöväen liiton liittokokous, päätti lakon jälkeisessä liittokokouksessa, perustaa tutkimusosaston Vuoden 1972 alussa Jorma Cantell soitti minulle ja pyysi minua lounaalle hänen ja Penttilän kanssa. Nimeni he olivat saaneet Seppo Laaksoelta STS:stä, joka oli opiskelutoveritani, ja Jussi Linnamolta, jonka kanssa olin samassa puolueosastossa. Lounaalla sovimme sitten siirtymisestä liittoon tutkimusosaston päälliköksi. Olin toisen polven Kavonius, joka oli liitossa töissä. Tätini Fanny oli 30-40-luvulla liiton puheenjohtajan sihteeri ja

Kuva on otettu IMF:n ekonomistikokouksesta 1973 Tukholmassa. Palmesta vasemmalta on IMF:n silloinen pääekonomisti Carl Casserini oikealla on kollegani Karl Pitz IG-metallista ja sitten minä.

tulkki.

1.3.1972 aloitimme Eero Hovin kanssa työmme liitossa. Tutkimusosastoon kuului silloin myös kansainväliset asiat, joten jouduin melko nopeasti matkustelemaan ulkomailla eri kokouksissa. Liitto oli siihen aikaan hyvin poliittinen ja Penttilä halusi tietoisesti, että liitolla oli korkea profiili ulospäin. Ahjo oli yhtenä välineenä siihen. Loistavien toimittajien ansiosta Ahjo oli korkeatasoinen yleisaikakauslehti ja minun edellytettiin jatkuvasti kirjoittavan siihen. En ehtinyt olla töissä kuin neljä päivää, kun minut määrättiin televisioon neljäkymmenen minuutin keskusteluohjelmaan aiheena EEC-jäsenyys ja vastapuolena Teollisuusliiton edustaja. En edes tiennyt, mikä oli liiton virallinen kanta asiaan. Seitsemänkymmentäluvun loppupuolella kuulin, että Tampereen yliopiston selvityksen mukaan, kuuluin seitsemänkymmentäluvun TV:n asiaohjelmien kymmenen käytetyimmän asiantuntijan joukkoon.

Olin liiton edustajana ja myös SAK:n, sillä Penttilä haali niitä liiton piikkiin, erilaisissa komiteoissa, neuvottelukunnissa ja työryhmissä. Aihepiiriltään ne vaihtelivat Suomen Akatemiasta, VTT:stä, Teknisen korkeakoulun neuvottelukunnasta, Tulopoliittisesta neuvottelukunnasta kymmeneen eri ministeriöiden vastaaviin elimiin, kuten maataloustuloneuvottelut, teollisuuskomiteat, telakkakomiteat jne.. Pahimmillaan olin jäsenenä 16 tällaisessa elimessä. Sen lisäksi olin useassa puolueen työryhmässä.

Tutkimustyötä ja politiikkaa

Liiton poliittisen profiilin nostamiseksi järjestimme näyttäviä seminaareja eri aiheista, joihin liiton päättävät elimet, kutsuvieraat ja media osallistui-

vat. Pääalustajina oli monesti ulkomaisia vieraita. Minut edellytettiin aina pitävän yhden alustuksen. Tämä näkyvyys poiki jatkuvia alustuspyyntöjä ympäri maata erilaisten organisaatioiden tilaisuuksiin yliopistoluentoja myöten. Esimerkiksi Jyväskylän talvessa olin toistakymmentä vuotta vakialustajana, parhaimmillaan jopa kolmen alustuksen verran. Sen lisäksi tietysti kuuluivat myös puheet ammattiosastojen tilaisuuksissa.

Toimistossa suoritettaviin töihin kuului aluksi metalliteollisuuden seuranta, josta tehtiin säännöllisiä raportteja. Toisena kuului alan palkkatilastojen seuranta ja analysointi erityisesti neuvottelujen aikana palkankorotusten vaikutusten laskeminen. Varsin nopeasti suurempien työpaikkojen pääluottamusmiehet alkoivat kutsua meitä paikallisiin irtisanomisneuvotteluihin tueksi todellisen tilanteen arvioimiseksi. Siihen muodostui pitkiä kaaria, kuten Imatran terästehtaan työvoiman vähentämisen seuraaminen vuosikymmenien varrella parista tu-

hannesta lähes nykyiseen määräänsä.

Seitsemänkymmentäluvun jälkipuoliskosta kahdeksänkymmentäluvun loppupuolelle jouduin mukaan, kun naula- ja ruuvitehtaita lopetettiin. Siinä hävitettiin perinteitä, joita sukuni sepät olivat mukana luomassa aikoinaan. Taottiinhan naulatkin käsin aikoinaan.

Näiden kokemusten perusteella osastolla otettiin käyttöön yritysten taseanalyysit. Palkattiin uusi mies näihin hommiin ja ostettiin parhaimmat tietokoneohjelmat. Myöhemmin, kun osasto oli kasvanut, jaettiin suurimmat yritykset osaston työntekijöiden kesken, niiden jatkuvaan seurantaan ja osallistumiseen niiden kokouksiin.

Toiminnan muutoksia Metallissa

1976 tehtiin ensimmäinen jäsentutkimus ja sen jälkeen niitä on jatkettu säännöllisin välein. Myöhemmin samana vuonna aloitettiin työllisyyskyselyt, jotka lähetettiin suurimmille työpaikoille ja joukolle keskisuuria ja pieniä pääluottamusmiehille kaavakkeet täytettäväksi neljännesvuosittain, työllisyyskehityksen seuraamiseksi ja ennakoimiseksi.

Joidenkin pääluottamusmiesten aloitteesta aloitettiin osallistuminen työpaikkojen yhteiskoulutukseen haettaessa toimintatapojen muutoksia tai muutostilanteissa. Tästä kehitettiin Murikan kanssa varsinainen tuote, jota Murikka myy vieläkin aktiivisesti.

...JATKUU SIVULLA 6

OSASTON SYYSSEMINAARI

Kuntavaalit puhuttivat

Osasto seiskaseiska järjesti syyskuun alussa perinteisen seminaarinsa teemoina kunnallisvaalit sekä kevään liittokokous. Paneutuminen aiheisiin oli intensiivinen ja keskustelu vilkasta.

Ensimmäiseksi alustajaksi oli saatu kansanedustaja ja entinen Metallin valtuuston puheenjohtaja **Jukka Kärnä**. Hän valotti aluksi maailmanmarkkinoita heiluttelevan Euro-kriisin ongelmatiikkaa. Arvion mukaan Euroalueen hajoaminen merkitsisi 1-2 vuoden aikana Suomelle bruttokansantuotteen roimaa pudotusta. Välimerenmaissa se saattaisi olla, jopa 40%.

Budjetiesitykselle kiitosta ja lievää kritiikkiä

Euroopasta siirryttiin valtion budjettiin, jonka hän kävi lävitse reippaalla ”äijäenergialla.” Positiivista virtausta talouteen tuovat kasvukannustimet, kuten rahasto tutkimukseen ja tuotekehitykseen ja rakennemuutosrahastot taantuville teollisuuspaikkakunnille. Työttömyydenhoitoon budjetissa liittyvät suoraan, työllisyysmäärärahojen korotus, kuntakokeilut pitkäaikaistyöttömille ja työmarkkinatuen tarveharkinnan poisto. Vuosikaudet esillä ollut nuorisotakuu alle 25 vuotiaille, työn, opinto tai harjoittelupaikan muodossa on hieno saavutus. Vanhuspalvelulaki, pakko-kompromissistaan huolimatta, luo puolestaan edel-

lytyksiä arvokkaalle vanhuudelle.

Kritiikkiä tulikin sitten rikkidirektiivin voimaantulusta lievittävästä taloudellisista panoksista. Suomalainen vientiteollisuus joutuu huonompaan asemaan kuljetuskustannusten noustessa.

Kuntavaalit vaikuttamisen paikka

Kunnallisvaaleista puhuessaan Kärnä totesi, että kansainväliset talousheilahtelut ja joskus myös valtiollinen budjetti- ja lainsäädäntö voivat olla tavalliselle kansalaiselle vaikeasti tavoitettavaa. Kuntapolitiikka on ihmiselle kaikkein läheisintä politiikkaa, asioita, joihin jatkuvasti ollaan kosketuksissa. Kunnallisvaaleissa vaikuttaminen on suoraa vaikuttamista. Positiivista on, että yhteiskunnalliset asiat ovat taas alkaneet kiinnostaa nuoria, tämän vahvistaa mm. Lukiolaisten liiton tutkimus.

Kunnallisvaaleista puhui myös osastomme pu-

heenjohtaja **Taina Karrikka**, joka on ehdolla Helsingin valtuustoon. Tainalla on kokemusta valtuustotyöstä Uudestakaupungista ja kiinteistölautakunnasta Helsingistä.

Taina valitti, ettei Helsingin valtuusto peilaa kaupungin elinkeinorakennetta.

Julkisella sektorilla, niin valtiolla kuin kunnalla työskentelevät ovat ylliedustettuina.

Tästäkö johtuu teollisuustyöpaikkojen pako kaupungistamme? Erityisesti isot työpaikat siirtyvät kuntarajan yli, kun laajenemismahdollisuudet ovat huonot.

Helsingin valtakunnallista painoarvoa heijastelee kansanedustajien, jopa ministerien olo valtuustossa. Onko kuitenkaan järkevää pyrkiä valtuustoon, jos aika ja aktiivisuus ei tahdo riittää tehtävän täysipainoiseen hoitoon.

Helsingissä vuokratolorakentaminen on alhaista, tästä syystä Helsingissä on ylikallista asua. Pienellä palkalla elävän onkin hankalaa asua Helsingissä. Kaupunki eriarvoistuu, itäisissä kaupunginosissa esim. Kivikossa ja Kontulassa on terveyskeskuksissa vain puolitoista lääkärinä, kun rekrytointi sinne ei onnistu. Kaupunginosien statuserot näkyvät myös kouluvalinnoissa. Koulun maineen mukaan lapsia siirretään oman asualueen ulkopuolisiin kouluihin. Tasa-arvoa murennetaan jo lasten tasolla, tämäkö on ”bisnesmiesten” kotiseurakkautta, totesi Taina.

Karrikan vaaliteemat olivat duunarinaisen teemoina, julkinen liikenne, terveydenhoito, asuminen ja monipuolinen elinkeinorakenne.

Tekstit ja kuvat Arno Stam ja Taina Karrikka

Millä valoilla mennään?

Markku Laine, Metalliliiton kehittämispäällikkö, oli saanut meiltä alustuksen aiheeksi Liittokokouspäätökset, mutta koska kuntavaalit ovat ”nurkan” takana, Markkukin aloitti yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta.

Ensimmäiseksi käytiin läpi vähän historiaa ja nykytilaa. YYA, UKK ja Neuvostoliiton kauppa ja siitä eteenpäin vuoteen 2000 ja Eurojen tuottoon 2002. Yli puolet metallin työssäkäyvistä jäsenistä on liittynyt liittoon 2000-luvulla.

Kunnallisvaalien äänestysaktiivisuus on hitaasti hiipunut vuodesta 1992 lähtien, syvä pudotus oli vuonna 2000, jolloin Helsingin äänestysprosentti oli noin 50. Mielenkiintoiseksi asia tulee siinä vaiheessa, kun katsotaan puolueiden kannatusta eri äänestysalueilla ja verrataan sitä äänestysprosenttiin noilla alueilla.

Munkkiniemessä äänestämässä kävi viime vaaleissa yli 75% ja suurin puoluekannatus oli kokoomuksella yli 50% kannatuksella. Demarien kannatus oli sillä alueella noin 5%.

Toinen ääripää oli Jakomäki, siellä viime vaaleissa käytti äänioikeuttaan reilut 35% ja suurimman puolueen SDP:n kannatus oli noin 25%, hyvänä kakosena tulivat persut, kokoomus sai vähän yli 5% kannatuksen.

Huonommallakin laskupäällä tästä voi jo päätellä jotain.

Oikeistopuolueita kannattavat käyttävät äänioikeuttaan aina ja se tuottaa myös tulosta. Eikö sekään vakuuta meitä vasemmalla olevia, Demareita ja Vasemmiston kannattajia tekemään samoin, onhan se selvästi todistettu, että äänestäminen kannattaa, saa omat ehdokkaat valtuustoon, Kokoomus ja Vihreät saivat viimeksi. Perussuomalaisia pidetään pienen ihmisen puolella olevana puolueena ja onhan heillä ohjelmassa paljon hyviä ajatuksia. Mutta siellä on myös paljon todella oikeistolaista mielipidettä, esimerkiksi teollisuuteen liittyvissä kysymyksissä.

Kunnallisvaalit ovat tärkeimmät vaalit Suomessa,

valitaanhan siinä kaikkiin kuntiin päättäjät, joiden tekemät päätökset vaikuttavat meidän kaikkien elämään.

Rahan valta puhuttaa ja toimintojen ulkoistaminen, tuotetaan julkiset palvelut verotuloilla vai velkarakalla ja kuka ne tuottaa?

Liittokokouksesta

Markku kertoi lyhyesti liittokokouksen keskeisistä päätöksistä, joista varmaan eniten koskettaa meitä kentänkin väkeä, liitossa aloitettava järjestämisestä.

Tarkoituksena on vieraila kaikissa metallialan työpaikoissa liittokokouksen aikana. Alueoimitsijat ja erityisesti tehtävään koulutettavat järjestäjät, jalkautuvat työpaikoille.

Tavoitteena on saada metallialan työntekijät järjestäytymään Metalliliittoon ja samalla saada työpaikoille luottamushenkilöt tai vähintään yhteyshenkilöt tiedonkulkua parantamaan ja lisäämään tietoisuutta liiton jäsenyyden tärkeydestä.

Työehtosopimustoiminta puhutti liittokokouksessa eniten, siinä kohdassahan käsiteltiin sopimus ja

neuvottelujärjestelmää, palkkapolitiikkaa, työaika, työsuhteturvaa, luottamushenkilöiden asemaa ja kaikkea muuta tes tai lainsäädäntöön liittyvää. Tavoitteena ovat edelleen keskitetyt sopimusratkaisut ja senttimääräiset palkkorotukset. Paikallisen sopimisen pelisääntöjen selkeyttäminen, palkkaustapojen kehittäminen. Työaika, työn kuormittavuus ja ikääntyvät työntekijät, muutosturva ja uudelleen työllistyminen. Vuokratyön ja määräaikaisten työsuhteiden pelisäännöt.

Liiton sääntöihinkin tuli joitakin muutoksia, ehkä eniten esillä ollut asia on uusi jäsenlaji: seniorijäsenyyden, jota ammattiosasto voi anoa aktiiville jäsenelleen, jonka jäsenyyden on liitossa päättyneen A-vapaa-jäsenyyden poistuttua.

Asioita oli kokouksessa niin paljon, että yksi päivä ei riittä kaiken läpikäymiseen. Markku Laine kehoitti meitä vierailemaan liiton sivuilla, sieltä löytyvät kaikki tehdyt päätökset ja toimenpiteet, joita kokouksessa päätettiin.

Seminaarin jälkeen väki lähti perinteiselle risteilylle Baltic Princessillä Tallinnaan ja takaisin.

Tekstit ja kuvat Arno Stam ja Taina Karrikka

Kolme seiska seiskalaista liittokokouksessa

Metallin liittokokousvaalit jatkoivat numeroiden valossa samaa suuntausta kuin jo useimmat aiemmat vaalit. Äänestysaktiivisuus oli hieman laskeva, mutta silti tyydyttävä moniin muihin ammattiliittoaaleihin verrattuna 44,1 %. Poliittisessa jakaumassa sosialidemokraattivetoinen Yhteistyön vaaliliitto kasvatti etumatkaansa (61,7%) vasemmistolaispaineeseen Metallin vaikuttajien vaaliliittoon (36,5%). Muut vaaliliitot saivat 464 edustajan kokoukseen vain marginaaliset neljä paikkaa.

Helsingin vaalipiirin äänestysaktiivisuus oli hieman maan keskiarvoa korkeampi 45,3 %. Poliittinen jakauma oli demareille 56,1- 43,9 %. Liittokokous-edustajina se merkitsi 10-7 tulosta.

Osaston äänestysaktiivisuus putosi

Elinkeinorakenteen muutos näkyi voimakkaana Helsingin piirissä. Äänioikeutettujen määrä on laskenut kaikissa ammattiosastoissa. Seiska seiskassa pudotus oli 181 jäsentä vuoden 2008 vaaleista. Olemme kuitenkin edelleen 835 jäsenellä piirin kolmanneksi suurin osasto. Vähennykseen vaikutti osaltaan toiseksi suurimman työpakkamme Elarin muutto pois Helsingistä.

Osaston jäsenistä vain vajaa 42 % käytti äänioikeuttaan. Laskua lähes 7 %. Vielä meitäkin passiivisempia oltiin osasto viitosessa. Voimasuhteet osastossa olivat suurin piirtein samat kuin edellisissä vaaleissa. Yhteistyön lista keräsi 274 ja Vaikuttajien lista 63 ääntä. Prosenttiluvut 81,3 ja 18,7.

Yhteistyön listalta liittokokoukseen pääsivät osaston puheenjohtaja **Taina Karrikka** 114 ja osaston toimiston hoitaja **Raija Reiman** 90 ääntä. Vaikuttajista valittiin Crown Pakkauksen pääluottamusmies **Markku Nieminen** 63

äänellä. Muut osaston ehdokkaat olivat Yhteistyön listoilla. Nuorten edustaja **Sami Vesanen** keräsi 22 ääntä, hitsaaja **Aulis Haaranen** 21, Crown työsuojeluvaltuutettu **Veli Merimaa** 19 ja osaston entinen talouden hoitaja, työtön **Jukka Kokko** 8 ääntä.

Mietittävää työpaikatyhteyksissä

Ammattiosastomme on niin sanottu kokoomaosasto. Lähes sadasta työpaikasta vain yhden voi luokitella kes-

kisuureksi, muut ovat pieniä. Yhdyskysymys työpaikkojen ja osaston välillä on vaihteleva, joskus olematon. Kontakteja ei ole läheskään kaikkiin "pajoihin". Osastossa on mietittävä, miten parhaiten saa muodostettua linkin työpaikoille, miten informaatio kulkee osastosta ulospäin?

Paljon odotuksia, niin meillä kuin muissakin osastoissa, latautuu liittokokouspäätökseen, jonka mukaan liiton toimitsijoiden on käytävä jokaisella työpaikalla seuraavaan kokoukseen mennessä. Saapa nähdä onko tavoite realistinen.

Mutta, surkuttelu pois, kiitoksia teille, jotka tunsitte kiinnostusta yhteiseen edunvalvontaan ja käytitte demokraattista oikeuttanne ja äänestitte vaaleissa.

Syyttävää sormeja ei kuitenkaan pidä nostaa niitäkään kohden, jotka eivät tätä oikeutta käyttäneet. Toivottavasti liitto ja myös oma osastomme pystyy toimimaan niin, että seuraavissa liittokokousvaaleissa tekin pystytte samaisumaan ammattiyhdistysliikkeen toimintaan niin, että tuntuu tarpeelliselta tulla mukaan työpaikan ja työelämän edunvalvontaan ja päätöksentekoon.

Arno Stam

Metalliliiton eläkkeellä oleva puheenjohtaja ja 77:n jäsen Erkki Vuorenmaa kävi äänestämässä osaston toimistolla.

Yleiskuva liittokokouksen kokousedustajista.

Kuka kustantaa kunnalliset palvelut?

Viimeaikoina suuryrityksiä on kaatunut kuin sieninä sateella. Jos ei kokonaan lopetettu, niin ainakin satoja ihmisiä on irtisanottu. Suuryritysten mukana kaatuvat myös niiden alihankkijat. Suurimmassa osassa näistä yrityksistä valtio on ollut mukana omistajana.

Selvitysten mukaan Suomen taloutta pitävät tasapainossa yksityisen sektorin pienet ja keskisuuret teolliset yritykset. Tämä sama koskee myös Helsinkiä, ilman teollista tuotantoa ei tule rahaa kunnan julkisiin palveluihin. Helsingin on huomioitava myös teollisuuden tarpeet, tonttimaata, liikennenyhteydet, joukkoliikenne, sekä asuminen.

Vastustan nykyistä jatkuvaa julkisten palvelujen ulkoistamista, se tulee kunnalle loppupelissä kalliimmaksi kuin itse tuotettu, asiat eivät suju niinkuin on sovittu, palvelun laatu huononee tai se loppuu kokonaan. Onhan niin, että yksityisen palveluntuottajan on tehtävä myös rahaa omistajilleen, ei siellä hyväntekeväisyyttä harrasteta, sanokoot palveluntarjoajat mitä tahansa.

Asuminen on Helsingissä järjettömän kallista, kottuhintaisista vuokra-asunnoista on huutava pula, mutta ketään ei tunnu kiinnostavan.

Olen töissä elektroniikkafirmassa (Pk-yritys), Hert-

toniemen teollisuusalueella. Asun itä-Helsingissä Kivikonlaidassa, Kontulassa. Tällä hetkellä olen Helsingin kiinteistö-lautakunnan varajäsen. Kotona mies, "maailmalla" kolme aikuista lasta ja yksi lapsenlapsi, mummin silmäterä, pieni pojanvesseli, joka harrastaa jalkapalloa ja on taitava piirtäjä. Omiin harrastuksiin kuuluu kesäisin palstaviljely ja golfin peluu, joka ei todellakaan ole mikään elitistinen, eikä kallis harrastus, ainakaan omassa seurassani HCG:ssä, jonka kotikenttä on Paloheinässä. Ihan uuden liikuntalajin löysin, kun nuorimmaiseni antoi äitienpäivälahjaksi Midnight Run Helsingin osallistumisen. Tuli juostua kesällä vähän enemmänkin ja oli tosi mahtavaa, kun jaksoin juosta koko kymmenen kilometrin matkan tapahtumassa, taitaa seuraavaksi olla vuorossa Helsinki City Run ensi keväänä!

Helsingissäkin on ollut muutama niin luminen talvi, että on saanut verestää muistoja myös murtsikan parissa, Kivikon hyvin hoidetuilla hiihtoladuilla.

Taina Karrikka 412
Metallin liittohallituksen jäsen
pääluottamusmies
ao:77 puheenjohtaja

412

Liittokokous ja syksyn toimintaa

Taas on kesä mennyt ja syksy alkaa pikku hiljaa pimenemään. Syksyllä on perinteisesti aina AY toiminta vilkastunut eikä tänäkään vuosi tee poikkeusta.

Metallityöväen liiton 21 liittokokous pidettiin 26-30.5.2012 Tampereella. Olin valittuna kokousedustajana nyt kolmatta kertaa, siitä kiitos äänestäjille.

Kokouspäivät olivat pitkiä. Esim sunnuntaina kokous alkoi klo: 10.00 ja keskeytettiin noin. klo: 23.00. Alkujuhlallisuuksien jälkeen puhuivat liiton puheenjohtaja Riku Aalto, valtiovarainministeri Jutta Urpilainen, SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly ja kansainvälisen metallityöväen liiton IMF:n puheenjohtaja Jyrki Raina. Heidän puheidensa jälkeen päästiin varsinaiseen kokouksen asialistaan.

Tässä ei liene järkeä enempää selostaa kokouksen kulkua. Pöytäkirja nimittäin löytyy metallin nettisivuilta ja kokouksen kulku kaikkinen satoine puheenvuoroineen on sieltä luettavissa.

Mutta lyhyesti selostan omat puheen vuoroni. Asialistan kohdassa 8 yleiskeskustelussa puhuin harmaasta taloudesta ja viime syksyn väännöstä, eli raamisopimuksesta.

Kerroin miten Crown konserni kiersi, ei kun anteeksi harjoitti verosuunnittelua siirtämällä pääkonttorinsa Pariisista Zugiin Sveitsiin ja että sillä siirrolla konserni säästy maksamasta 40 miljoonaa euroa veroa ja että yritysjärjestelyitä tehtiin myös täällä Suomessa, eikä täälläkään yritys maksa voitostaan veroa senttiäkään. Yhteiskunta jää nuolemaan näppejään. Vaikka konserni ei ole mitään laitonta tässä tehnytään on tällainen kikkailu mielestäni harmaata taloutta johon metallityöväen liitonkin on puututtava lujalla kädellä.

Raamista sanoin, että porukka koki sen hyvänä asiana kun kerrankin etukäteen liitto ilmoitti omat palkankorotustavoitteensa. Kun sitten työpaikallamme toteutuneen ylityökiellon jälkeen syntyi raami sopimus ja sen taso selvisi, olivat kommentit liittoa kohtaan sen mukaisia.

Asialistan kohtaan 11 TES esitykset minulla oli valmiiksi kirjoitettuna parikymmentä esitystä.

Kyseisessä kohdassa käytettiin yhteensä 167 puheenvuoroa ja niissä esitettiin lähes kaikkia niitä asioita joita olin itsekin aikonut esittää. Niinpä siirsin omia esityksiäni sitä mukaan laukkuuni kun joku muu esitti saman asian. Oman puheenvuoroni aluksi kannatin muutaman muun toverin tekemiä esityksiä. Omat esitykseni koskivat vuorotyöläisiä. Esitin että iltavuorolisä pitää nostaa 2 euroon tunnissa, yövuorolisä 4 euroon tunnissa, sekä lisäksi on otettava kolmivuorotyössä aamuvuorolisä 1 euro tunnissa. Seuraavaksi esitin että liitto käyttää yhteiskunnallisia vaikutuskanaviaan lainsäädännön muuttamiseksi siten, että yritysten irtisanomisoike-

utta rajoitetaan nykyistä tiukemmaksi. Yksi esitys koski ns. työharjoittelua. Esitin että työharjoittelija ei saa korvata palkattua työntekijää.

Kuten varmasti moni arvaa tein esityksen myös korvaavaa työtä koskevaan TES 20 §:n ja sen 8 momenttiin. Esitin sitä muutettavaksi muotoon: "Korvaavan työn teettämisen tulee perustua työpaikalla yhdessä käsiteltyihin menettelytapasääntöihin ja konsultaatioon työterveyslääkärin kanssa, sekä työntekijän omaan suostumukseen." Kari Purmonen uudenmaan vaalipiiristä teki osin samansisällöisen esityksen. Sekä allekirjoittaneen, että Purmosen esitykset tulivat kannatetuiksi.

Ammattiosastot olivat tehneet korvaavasta työstä samankaltaisia esityksiä. Pikkulinnut lauloivat, että TES valiokunta ei ottanut näitä esityksiä huomioon. Tiedä häntä, mutta liittokokous kuittasi esitykset yhdellä lauseella, joka kuuluu: "Korvaavan työn käyttöä ja liittojen ohjeistuksen toimivuutta seurataan ja oikeita käytäntöjä edistetään riittävällä koulutuksella ja tiedotuksella."

Mielestäni olisimme ansainneet linjakkaamman päätöksen asiaan. No, ehkä neljän vuoden päästä...

Syksy on taas täynnä toimintaa. Helsinki – Uusimaa alueen Ay koulu alkaa 17.10, ammattiosaston ehdokkaidenasettelukokous on 18.10 ja syyskokous 15.11. Luottamusmiesten valinnatkin ovat taas edessä. Jos tuntuu siltä että on halua ryhtyä Ay aktiiviksi, niin nyt on taas aika harkita sitä vaihtoehtoa. Voin kokemuksesta vakuuttaa, että luottamusmiehen elämä ei käy pitkäksi. Uusia asioita tulee koko ajan eteen ja tilanteet vaihtelevat milloin mihinkin suuntaan. Luottamusmiesten ehdokasasettelukokous Crownilla tullaan pitämään marraskuun alussa.

TES korotukset tulevat voimaan 1.11.2012 alkaen. Korotuksen "suuruus" on 1,9 prosenttia kaikille, ellei paikallisesti toisin sovita. Crown Pakkaus OY:n työhuonekunnan kokous on torstaina 27.9 ja siellä olisi tarkoitus yhdessä päättää työntekijäpuolen kanta korotuksiin. Henkilökohtainen mielipiteeni on, että jaetaan korotus vuosi sitten ylityökiellolla ja 40.000 ihmisen neljän päivän lakolla saavutetun perälaudan avulla tasan kaikille.

Crownilla arvioitiin keväällä työntekijöiden henkilökohtaiset palkanosuudet, HEKO: t. Meillähän palkanlaskenta ulkoistettiin ja nyt on ilmennyt pieniä vaikeuksia, koska kyseinen tilitoimisto on ollut hiukan kuutamolla siitä miten työnjohtajien mahdollisesti tekemät muutokset kenenkin aikapalkkaan, kiinteään osaan ja peruspalkkaan vaikuttavat! Tätä kirjoittaessa (18.9) asia lienee heille jo selvinnyt. Jos/kun asian tiimoilta on jotain kysyttävää tai epäi-

let jotakin olevan pielessä niin kysy työnjohtajaltasi ja tai allekirjoittaneelta, niin selvitetään asia.

Lokakuussa pidetään tärkeimmät valtakunnalliset vaalit, eli kunnallisvaalit. Ne hakkaavat vaalien arvoasteikossa ja tärkeysjärjestyksessä esim. presan vaalit menen tullen. Päätetäänhän kunnan valtuustoissa jokapäiväiseen elämään liittyvistä asioista jotka vaikuttavat meihin jokaiseen tavalla jos toisellakin. Kunnallisvaaleissa äänestetään ihan konkreettista asioista, eikä mietitä seremonialliseksi muuttuneen presidentinviranhaltijan kaulassa olevan rusetin kokoa ja asentoa ja presidentin rouvan jakkupuvun väriä.

Suurin osa maksamistamme veroista on kunnallisveroa. Niillä rahoitetaan koulut, terveyskeskukset ja muut sosiaalipalvelut, kirjasto, uimahallit yms. Lista on loputon. Ei ole aivan sama ketkä ja erityisesti mitkä puolueet näistä asioista ovat päättämässä. Helsingissä ja ympäristökunnissa on monia metalliliittolaisia ehdokkaita, jotka ymmärtävät meidän tavallisten tehdasduunareitten tarpeita ta- kuulla paremmin kuin jotkut julkisehdokkaat jotka eivät ole ikinä tehdasta nähneetkään. Heistä löytyy varmasti sopiva ehdokas meille jokaiselle. Siispä urnille mars!

Markku Nieminen
Pääluottamusmies
Crown Pakkaus Oy

...JATKOA SIVULTA 3

Kahdeksankymmentäluvun puolivälissä Penttilä jäi eläkkeelle. Uusi puheenjohtaja oli luonteeltaan ja tavoiltaan tyystin toisenlainen: sisäänpäin kääntynyt, omiin oloihinsa vetäytyvä puhdasverinen teknokraatti. Kun ympärivälissä maailmassa keskusteltiin matalista organisaatioista ja pyrittiin sellaisiin, metalliin rakennettiin porras lisää ensiksi määrittelemällä osastot varsinaiseen toimintaan ja tukitoimintoihin. Sitten alettiin siirtää tukitoimintoja varsinaisen toiminnan alaisuuteen toimistoiksi. Päätöksenteossa luotiin uusi taso työjaoston yläpuolelle. Tässä pienemmässä ryhmässä puheenjohtaja osallistui puheenjohtajana ja työja-

osto siirtyi taloudenhoitajan ja sihteerin huostaan.

Metalliliitto työssäoloni loppuaikoina, niin kuin ammattiliitot yleisestikin, byrokratisoitui ja teknokratisoitui. Parake on siitä yksi esimerkki. Se on itse asiassa neuvottelujärjestelmä, jossa haetaan yhteistä näkemystä ja kantaa, jota sitten voidaan kutsua objektiiviseksi. Poliittinen profiili laski ja siirtyi taka-alalle. Poliittinen taistelu liittojen sisällä laantui ja muuttui enemmän vähemmän yhteistyöksi. Kunnon oppositiota pitämässä päätöksentekijöitä varpaillaan ei enää ole.

Eläkkeelle

Vuoden 2000 liittokokouksen jälkeen jäin eläkkeelle kuten puheenjohtajakin.

Päätin silloin, että voisin antaa panokseni yhteiskunnalle osallistumalla vaaleihin vaalivirkailijana. Sitä olen ollut sen jälkeen joka vaalissa, viimeiset vuodet puheenjohtajana. Tulevissa kunnallisvaaleissa minulta menee vaalipäivän lisäksi viisi päivää laitosenakoäänestyksissä. Osallistun säännöllisesti puolueosastoni YPSY:n kokouksiin, jossa toimin viisi vuotta puheenjohtajana. Säännöllisesti käyn myös Wanhojen tovereiden kokouksissa ja joksenkin säännöllisesti Messissä. Taloustieteellisissä molemmankielisissä seuroissa käyn melko säännöllisesti ja lisäksi satunnaisesti joissakin muissa tieteellisissä yhdistyksissä. Olin viisi vuotta jäsenenä HTY:n valtuustossa.

Vaimon kanssa käymme teatterissa runsaat toistakymmentä ellei parikym-

mentä kertaa vuodessa kuten myös taidenäyttelyissä. Elokuviissa käymme vielä useammin. Ulkomaanmatkoja teemme pari kolme kertaa, kaupunkilomia. Sen lisäksi osallistun liiton eläkeläisten jakeväiseen kylpyläreisuun ja käyn Frankfurtissa poikaani ja entistä eläkkeellä olevaa kollegaani Karl Pitziä tapaamassa. Mökillä Tammelessa lähellä Forssan rajaa käymme viikonloppuisin pääsiäisestä lokakuun puoliväliin. Vaimon kesäloman olemme myös siellä. Ensi vuonna olemme siellä pitempiä jaksoja kerrallaan, vaimon jäätyä eläkkeelle.

Mauri Kavonius
eläkkeellä oleva liiton tutkija

Kärhämöinnin ja hajaannuksen lyhyt oppimäärä

Kalevi Sorsa vieraili keväällä 1983 Helsingin demaripiirin työpaikkayhdyshenkilökerhon tilaisuudessa. Sorsa oli muodostamassa neloshallitustaan ja tiedusteli meiltä kenttämiehiltä pitäisikö hallitukseen ottaa mukaan keskustapopulistiseksi määritelty Suomen Maaseudun Puolue (SMP.) Käytin puheenvuoron, jossa pähkäilin populistin riskiä, mutta totesin kannattajakunnan sosiaalisen rakenteen olevan paljolti samanlainen kuin työväenpuolueilla ja näin tuin ajatusta.

Tämä tuli mieleen, kun seurasi kevään 2011 vaaleja. Molemmista vaaleissa olivat populistiset, paikoittain hyvin suvaitsemattomat ajatussuunnat saaneet kansalta tue. Ensin SMP ja nyt Persussuomalaisten kautta. 80-luvulla heillä oli kanttia osallistua hallitukseen, nyt ei.

Toistaako historia itseään

Perussuomalaisten eduskuntaryhmästä ”jäähylle laitoissa” ja kunnallisvaalien ehdolle asetelun kärhämässä on jotakin tuttua. Siispä lyhyt katsaus historiaan. SMP:n perustaja **Veikko Vennamo** riitaantui 50-luvun lopulla Kekkonen ja puolueensa Maalaisliiton kanssa ja perusti oman puolueen Suomen Pientalonpojat. Myöhemmin Maalaisliitosta tuli KePu ja Talonpojista SMP. 1972 SMP:ssä tapahtui hajaannus kun, Vennamo erotti kansanedustajiaan ja jopa yhden piirijärjestön. Erotetut perustivat sitten Suomen Kansan Yhtenäisyyden Puolueen.

Eduskuntavaaleissa 1983 Veikon poika **Pekka Vennamo** johti puolueen taas vaalivoittoon.

SMP sai Sorsan hallitukseen kaksi ministerin salkkua ja työministeriksi noussut puoluesihteerin Urpo Leppänen lupasi poistaa työttömyyden puolesta vuodessa. 93-94 taas kävi ovi eduskuntaryhmässä ja erotetut /eronneet perustivat Suomalaista rintamaa, Sitoutumattomien ryhmää ja komisario **Aittoniemi** loikkasi Kepuun. Puolue meni konkurssiin ja sen raunioille puoluesihteerin **Soini** ja nimismies **Vistbacka** perustivat Perussuomalaiset puolueen.

On siis riittänyt vauhtia ja vaarallisia tilanteita. Viime eduskuntavaalien jälkeen toivoin, niin kuin 1983, puoluetta mukaan hallitukseen ja jopa samoin perustein. Mutta nyt ei löytynyt halua vastuun

kantoon.

Suomalaisessa järjestelmässä vahvoilla enemmistöhallituksilla on päättäjän ja heikolla oppositiolla räksyttäjän rooli. Mitä sitten on jäänyt mieleen perussuomalaisista alkuvaalikauden tapahtumissa. Historiamuistiin varmaankin piirtyy sahuri **Hakkarainen**. Raitistunut mies, joka aloittaa puheilla ”neekeriuikoista”. Ja humaltunut mies, joka kyselee moottoripyöräjengiläisiltä, löytyisikö neekerinaista seuraksi? No, seuraushan oli määrääkainen erottaminen ryhmästä. Hakkarainen on kuitenkin suhteellisen harmiton kansanmies, joka vain vähän törmäili päästyään Helsingin humuun.

Vihapuheita tai mautonta vitsailua

Toisin on sitten kansallismielisten Suomen Sisun ja Hommaforumilaisten toiminta. **Halla-aho** totesi Kreikan tarvitsevan sotilasjunttaa. Vaikka kyseessä oli ehkä vain mauton huuli, täytyy todeta, ”Oi sitä historiattomuutta”. Juntan aika 60-70 lukujen taitteessa oli Kreikan kansalle äärettömän synkkää aikaa. Halla-aho muistetaan myös aiemmista rasisitiksi leimatuista kirjoituksista. Demarit muistavat hänet myös kirjoituksesta, jossa heidät määritettiin maapallon alhaisimmiksi niljakkeiksi. Halla-Ahon kirjoitukset ovat tuoneet myös hänelle määrääkaisen erottamisen ryhmästään ja luopumisen Hallintovalioikunnan puheenjohtajuudesta.

Kolmas ryhmästä jäähylle joutunut on **James Hirvisaari**. Hänen avustajansa esitti (jälleen huumori mielessä?) Suomessa oleville ulkomaalaisille hihamerkkejä ”poliisin työn helpottamiseksi”. Tästä huolimatta James ei suostunut puuttumaan hänen työsuhteeseensa. Jamekselta itseltäänkin löytyy virkavaltaa kiinnostavia kirjoituksia. Pari vuotta sitten hän syyllisti yleisnimikkeellä muslimit muun muassa raiskauksista, pedofiiliasta, ryöstelystä jne. Sakkoja tuli kiihotuksesta kansanryhmää vastaa. Tämän syksyistä satoa on kirjoitus, jossa verrattiin homoutta kehitysvammaisuuteen.

Muitakin äärimielipiteiden esittäjiä ryhmästä löytyy, Juha Eerola kirjoitti pari vuotta sitten ”Itseäni viehättää fasismi ja erityisesti Mussolini harjoittama talouspolitiikkansa”. Niin, että sellaista Suomea rakentamaan.

Kuntatasoltakin löytyy, muutama esimerkki perussuomalaisiin liittyvistä päivälehtien pikku otsikoista, Uudenkaupungin kaupunginjohtajan kiusaamisesta poliisitutkinta, Perussuomalaisten poliitikko esitti ”punavihreitä lahdattavaksi”, Perussuomalaisaktivisti perusti romaaneja mollaavan Facebook-ryhmän, köyliöläinen kunnanvaltuutettu esitti Oulun pizzeria-asurmaalalle kunniamitalia. Työmies Matti Putkosen vaaliehdokkaille suunnattu neuvo, ”Kun avaat netin sulje pullon korkki”, on varmasti paikallaan.

Kohtuuden nimissä on kuitenkin sanottava, että nopeasti kasvaneeseen joukkoon mahtuu kaiken laista vihapuhujaa, kuitenkin valtaosa kannattajista on rauhaa rakastavaa ja ahkerasti Suomea rakentavia kansalaisia. Demarin vanhaa kolumnistia, **Ami Kairamo** siteeraten, ”Kun kovaa ajetaan pasaka putoaa rattailta”. Kansanedustajan tai valtuutetun ei kuitenkaan soisi kuuluvan tähän joukkoon.

Ehdokas seulontaa vai kuppikuntia

Kunnallisvaaleihin liittyvästä ennakkopulkisuudesta päällimmäiseksi nousee perussuomalaisen **Juha Väätäisen** vetäytyminen ehdokkuudestaan. Kansanedustaja Väätäinen on nyt ainakin kolmannessa puolueessa ja oli eduskuntavaalien perusteella potentiaalinen ääniharava. Samaa suosiota ei kuitenkaan löytynyt piirihallituksessa, jossa sukset olivat niin pahasti ristissä, että hänet syrjäytettiin piirin puheenjohtajuudesta. Eriseuraisuutta siis löytyy.

Viestimet kertovat, että Pirkanmaalla ja Forssassa ei istuvaa valtuutettua huolitettu listoille. Katupuheet kertovat tyytymättömyydestä myös eduskuntaryhmässä. Vakaat puurtajat ovat tuskastuneita hommaforumilaisten tuomaan kielteiseen julkisuuteen. Onko historia toistamassa itseään, onko syntymässä eriseuraisuutta, joka jälleen hajottaa puoluetta?

Metallin vaalien alla perussuomalaiset puhuivat, aika suurinkin kirjaimin, mukaan tulosta myös apolitiikkaan. Tällä kertaa ei vielä ollut menestystä. Tervetuloa kuitenkin, mutta älkää tuoko eripuraa tullessanne.

Arno Stam

Aulis Haaranen 387

Helsingissä tulee harjoittaa sellaista elinkeinopolitiikkaa, jolla saadaan lisää teollisia työpaikkoja. Terveyspalvelut on saatava kuntoon. Helsingin kaupungin ei tule käyttää ja ostaa monikansallisten veroparatiisiyhtiöiden palveluja. Jyrkkä ei kaupungin laitosten liikelaitoshankkeille, sekä ulkoistamis- ja yksityistämishankkeille. Vanhuspalvelu asiat kuntoon lopultakin.

Ei Guggenheim museolle!

Helsingin energian työntekijöiden työpaikat turvattava.

Talousrikollisuus kitkettävä pois kaupungin uudisrakennus- ja saneeraus- kohteista. Kokoomus, Kepu ja RKP paapovat ja hyysäävät talousrikollisia. Kokoomus vain kyykyttää ja kurittaa

palkansaajia ja työttömiä. Ensin työttömyysturvaa alas, nyt sairastajan palkka alas, seuraavana kait lapsilisät ja niin edelleen.

Sivumennen sanoen RKP ja Kepu ovat samassa rintamassa Kokoomuksen kanssa, esimerkkejä on Ahon ja Vanhasen porvarihallitusten ajoilta. SDP on vahva vastavoima tällaisille heikennyksille, äänestämällä Demareita teemme vielä vahvemman SDP:n. Jyrkkä ei kaikille etujen heikennyksille.

Käykää äänestämässä, porvari ei nuku näissäkään vaaleissa.

Ystävällisin terveisin
Aulis Haaranen 57v.
Kontula Helsinki

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Säästöpankinranta 6 C, 6 kerros,
00530 Helsinki

Puhelin/Fax 09-762 796

Internet: www.seiskaseiska.com

Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00

toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam,
Markku Nieminen, Veli Merimaa,
Raija Reiman

Taitto: Hille Koistinen

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,

Metallitalo, 00530 Helsinki

Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10

Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–16.00

ja kesäaikana Ma–Pe 8.30–16.00

Aluesihteerit Jari Kallio

Puh. 020 774 13 00

e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen

Puh. 020 774 13 03

e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka

Puh. 020 774 13 02

e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Eero Tuhkanen

Puh. 020 774 13 01

e-mail: eero.tuhkanen@metalliliitto.fi

Toimistonhoitaja Kristiina Lehtonen

Puh. 020 774 13 04

Toimistonhoitaja Satu Tahvanainen

Puh. 020 774 13 05

Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen

Puh. 020 690 455

Jäsenpalvelija Elina Huotari

Puh. 020 690 455

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja toimia monissa ammattiosaston muissa harrastuksissa ja käydä kokouksissa.

Toimintatarve ja -oikeus jatkuu jäsenyyden ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. kokoushuoneessa

Säästöpankinranta 6 C, 6. krs.

Kuukauden 2. maanantai klo 11.00 – n. 13.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan pidämme
”tuplavapaata”!

Ilmoitteleme AHJOSSA; retkikohteista ja kokousaiheista.

TERVETULOA MUKAAN!!

AMMATTIOSASTON SYYSKOKOUS

**Ammattiosaston toimistolla
torstaina 22.11.2012 alkaen klo 17.00**

Esillä sääntöjen syyskokoukselle määräämät asiat

Kokouksessa valitaan osaston toimihenkilöt sekä käsitellään
toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2013

Kahvitarjoilu

TERVETULOA

Luottamusmies työpaikalla

Luottamusmiesvaalit lähestyvät ja tässä muutamia ajatuksiani työpaikoille. Huolestuttavana pidän niitä työpaikkoja, joilla ei ole valittu tai saatu luottamusmiehistä edustamaan työntekijöitä. Näissä työpaikoissa ei ole työntekijöiden edustajaa, joka mm. neuvottelee tämän syksyn palkankorotuksista ja menettelytavoista. Työpaikalla ei useimmiten ole myöskään laadittu työehtosopimuksen mukaista palkkarakennejärjestelmää, jonka tavoitteena on samasta työstä ja samasta työsuorituksesta sama palkka. Puhutaan siis oikeudenmukaisesta palkkauksesta. Lisäksi työntekijöillä ei ole edustajaa neuvotteluissa, mikäli työnantaja lomauttaa ja pahimmassa tapauksessa irtisanoo työntekijöitä. Työnantaja pääsääntöisesti vain ilmoittaa työntekijälle tai työntekijöille tulevista toimenpiteistä. Työntekijän ja työnantajan välillä saattaa syntyä erimielisyyksiä työsuhdeasioissa, jossa työntekijä jää yksin taistelemaan työnantajaa vastaan. Työnantaja ei myöskään aina noudata, eikä tiedä työnantajalle kuuluvia velvollisuuksia työehtosopimuksen näkökulmasta.

On erittäin tärkeää, että jokaisel-

la työpaikalla olisi luottamusmies. Tällaista luottamusmiestehtävää ei pidä pelätä ottaa vastaan, koska luottamusmiestä hoitamiseen saa apuja Metalliliitosta ja Metallityöväen Liiton Murikka-opistosta, joka kouluttaa mm. luottamusmiehiä. Luottamusmies oppii myös tuntemaan muiden työpaikkojen luottamusmiehiä, joilta saa myös kokemuksia tehtävän hoitamiseksi. Ammattiosaston rooli, sekä luottamusmiehen oma osallistuminen ammattiosaston toimintaan on tärkeää. Miten luottamusmies näkee ja kokee oman roolinsa ammattiosastossa, sekä miten ammattiosasto tukee luottamusmiestä tehtävän hoitamisessa.

Mitä sitten luottamusmiestehtävään pääsääntöisesti kuuluu:

Luottamusmies edustaa ammattiosastoa työehtosopimuksen ja työlainsäädännön soveltamista koskeissa asioissa ja yleensä työnantajan ja työntekijän välisiin suhteisiin liittyvissä kysymyksissä.

Luottamusmies osallistuu tarvittaessa työnantajan ja työntekijän välillä syntyvien erimielisyyskysymysten selvittämiseen.

Luottamusmiehen tehtävänä on myös valvoa, että työnantaja, sekä

työntekijät noudattavat työehtosopimusta ja paikallisia sopimuksia. Paikallisen sopimisen näkökulmasta silloin, jos ja kun niitä työpaikalla tehdään.

Vastaa myös ammattiosaston edustajana työrauhan ylläpitämisestä ja edistämisestä työehtosopimusjärjestelmän edellyttämällä tavalla.

Luottamusmiehen tehtävänä on myös huolehtia työpaikalla uusien työntekijöiden järjestäytymisestä.

Yhtenä tärkeänä tehtävänä on myös omalta osaltaan toimia yrityksen ja henkilöstön välisen yhteistoiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Hyvällä yhteistoiminnalla työpaikalla saadaan aikaiseksi paremmat neuvottelusuhteet työnantajan ja työntekijöiden välillä. Ilman luottamusmiestä ei näihin tavoitteisiin päästä. Tulevissa luottamusmiessaaleissa asetukaa rohkeasti ehdokkaaksi ja valitkaa työpaikkallenne luottamusmies.

Mirjami Suikki

Työehtosihteerit

Metallityöväen Liitto ry

Syksyn Ay-koulut Helsingissä

Jakso 1

17.10. klo 17.00-20.00 Liiton kokoustila 3 (ent. liittohall.kok.huone)

Aihe: Yhteiskunnallinen vaikuttaminen

Jakso 2

14.11. klo 17.00-20.00 Liiton kokoustila 3

Aihe: Liittokokouspäätökset

Jakso 3

16.1.2013 klo. 17.00-20.00 Liiton kokoustila 3

Aihe: Stressin sieto ja paineen kesto, miten ”nollaan” tilanteen

Jakso 4 Opintomatka Riikaan 24.-26.5.2013

Ay-koulun opintojakso hotelli Radisson Blue Latvija

Opintomatkalle osallistuminen edellyttää opiskelua seuturyhmien ay-kouluissa.

Etusijalla ovat kaikille kolmelle jaksolle osallistuneet.